

паднали въ прегрѣшеніе невыненж и простъ за Священство Бъгаринъ съ мылосердіе и кротостъ, да го ўводрѣятъ и да го ўдързостѣятъ въ Священничеството. Тѣ въ всичко на противъ са отнасяха. Първите дѣлъ благодѣтствия да сторжатъ не въ спрѣмаха; Я послѣднитѣ дѣлъ не ўдобрѣваха за Българското Священство. И за наказаніе, ако нѣжда не е станало, тѣ цѣ намѣраха причина да на казватъ!

Пъкъ когато цѣ накажаха: Емѣсто да вардаха да сѫ не нарѣшава въобицѣ Священството, и по нѣкой потаенъ начинъ да претѣгли тѣка на този свѣтъ Священиника наказаніето за грѣховетѣ си, отъ което цѣ са и ползвавше. Я тѣ, хвърляхъ Священството на простыя народъ предъ съвѣтъта, като най ничтожно званіе, и да са глажди въ ѡстата мѣсъ като лезе. А 8 маюещъ по Тѣрски азыкъ на прегрѣшившиа, съ отношеніе най жъстоко, и като Хицна Птица най отъ високо, съ тѣзы дѣмы; "Попе! какви поповы цѣ бждите вуй? Какви сты вуй таквици? Колкото сты попови не стрѣвате нито половини Попъ ўрѣмски; Знашли? цѣ земна че цѣ вѣ скриа всинцовы, и цѣ вѣ ѡстрїгъ като фрета,—....! Крадите вѣ цѣ обрѣсна—прѣ? Гиди Теке!"

Я това цѣ казвахъ и дѣйствително го праваха: изъ нашія народъ на Священициътѣ. И стригани Священици смы имали. 1.) единъ Попъ или единъ Священикъ; Яко имѣ са е представили

1.) На това самовидѣцъ билъ дядъ Тодоръ Чубрикъ Недюевъ отъ Беково, който казваше: "бдна частъ мѣсто, което имахъ до черковнія дворъ, и необходимо бѣше за да са наснове днешното ни мяжко ѿчилище на него мѣсто. Бѣше въ година 1851-ка като ѿтидохъ въ Търново да ги посвѧтъ Богъ при Митрополита Неофитъ като предъ Божиѣ пълновластници, и да мѣ прѣимна благословеніето; тамъ заварихъ въ него часъ